

POGARDZONY (4) *part praet pass pf*

Oba o oraz a jasne.

sg m N pogardzony (1). ◇ f N pogardzoną (1). ◇ [n N pogardzon(e).] ◇ pl N subst pogardzon(e) (1). ◇ I m pogardzonymi (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: pogardzony od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Zlekceważony, odrzucony (4): wzięło się szemranie Graekow przeciw Zydom/ iż w posługowaniu powzednim bywały pogárdzone [despicerentur] wdowy ich. *WujNT Act 6/1*; Bo łam Bog powiedział: ktorzy mię lekce poważią *erunt ignobiles*, będą pogárdzonymi *PowodPr 42*; *GosłCast 61, 67*; [Tęsz mielce ono gdzie pogrzeb ielł/ niema być plugawe ani pogardzone [...]. Ale w podtćiwosci wielkiei ma być trzymane *UstKościel 182*].*

Synonim: odrzucony.

Cf POGARDZIĆ